

bemærke, end hvad jeg tidligere har ytret om det Betænkkelige i at indlæbe sig paa en saadan Opramsning af de forskjellige Lovbestemmelser, der skulle hævdes, naar man ikke var sikker paa, at man havde faaet dem alle med; men denne Mangel er der jo hødet paa ved den foreslaaede Slutningstilføielse, saa at jeg forsaavidt heller ikke har Noget at indvende derimod.

Klein: Det glæder mig, at den høitæredede Indenrigsminister ikke havde væsentligere Betænkkeligheder ved det Forslag, der er stillet under Nr. 62, end dem, vi nys hørte. Som jeg ved første Behandling har tilladt mig at udtale, maa det vistnok ansees hensigtsmæssigt, netop ved en Lov af dette Indhold, at faae udtrykkelig udtalt, hvilke ældre Lovbestemmelser der maae ansees hævdede, netop fordi der, hvis en saadan Udtalelse ikke stæer, kan reises Tvivl med Hensyn til forskjellige ældre Lovbestemmelser, ligesom det overhovedet forekommer mig, at det maa være Gjenstand for Bestræbelser ved fremtidig Lovgivningsvirksomhed, saameget som muligt at fjerne enhver Tvivl om, i hvilke Forhold de nye Lovbestemmelser staae til de ældre; og i det Hele at simplificere det hele Lovgivningsværk, saaledes at det bliver overskueligt selv for Stkjurister. (Tschering: Man skal codificere!). Det er et fremmed Ord, derfor vil jeg ikke bruge det. Der er ikke fra den høitæredede Ministers Side og heller ikke fra noget Medlems Side fremkommen nogen speciel Realitetserindring imod Forslaget under Nr. 62, og jeg tør derfor maastee antage, at det er lykkeligvis nogenlunde at nævne de ældre Lovbestemmelser, der bør betragtes som ophævede, naar denne Lov træder i Kraft, og at der heller ikke kan være flere Lovbestemmelser at tilføie som ophævede. Det er imidlertid en Selvfølge, at naar man puffer i Loven at udtale, hvilke ældre Lovbestemmelser der ere ophævede, maa man paa den anden Side være meget varfom med at kaste ind i Lovudkastet forskellige Bestemmelser, hvis Forhold til den ældre Lovgivning Forslagsstillerne neppe have gjort sig rigtig klart, og hvis Vedtagelse i alt Fald maatte indvirke i en væsentlig Grad paa Affattelsen af Slutningsparagraffen. Jeg be-

mærker dette navnlig med Hensyn til forskjellige Forslag, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Hjerteminde (Røepstorff). Det er nemlig aabenbart, at hvis hans Forslag skulde blive vedtagne, vil der være ligefrem Strid tilstede imellem Loven i dens Heelhed og den Slutningsparagraff, der indeholdes i Nr. 62; denne vil i saa Tilfælde ikke kunne bruges, og det vilde være nødvendigt at gjøre en Forandring enten i denne Paragraff eller i hans Forslag. Jeg synes, at det ærede Medlem burde have henvendt sin Opmærksomhed paa denne Omstændighed. Altsaa allerede af denne Grund maa jeg udtale mig imod dem af hans Forslag, som væsentlig gribe ind i den ældre Lovgivning, men ogsaa af andre Grunde maa jeg finde de Forslag, jeg nærmest har for Die, uheldige, i Særdeleshed Forslagene under Nr. 49 og 50. Det er allerede af den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) udtalt, at Forslaget under Nr. 50 er overflødig, da det ikke siger Andet, end hvad der findes i den bestaaende Lovgivning. Forsaavidt man nu stillede sig som Opgave, hvilket det ærede Medlem for sit Vedkommende, men hverken Regjeringen eller det andet Thing eller det nærværende Things Majoritet har gjort, at ville have en fuldstændig omfattende Søfartslov, som kunde afløse alle de tidligere gjældende Bestemmelser, ja, saa var det naturligviis i sin Orden, at man optog denne Bestemmelse, saafremt man ikke vilde have en Forandring i Realiteten; men forsaavidt man ikke har dette Maal, hvilket, som sagt, hverken Regjeringen eller det andet Thing eller nærværende Things Fleertal har, er der ikke Anledning til at optage en saadan enkelt ældre Bestemmelse, der findes i den nu gjældende Landslov, og som ikke er foreslaaet ophævet. Dersom det ærede Medlems Forslag under Nr. 50 skulde vedtages, saa burde der i Forbindelse hermed være foreslaaet at vedtage en Tilføjning i Forslaget under Nr. 62, forsaavidt det maatte blive vedtaget, om, at foruden de der nævnte ældre Bestemmelser ogsaa Danske Lovs 4—1—36 var bortfalden. — Forslaget under Nr. 49 vil jeg meget indstændig fraraade at gaae ind paa. Det griber ind i en Materie, som ganske vist fortjener en Overveielse, men en meget